

"Ey dalâletâlûd mütemerrid insancık!" hitabında geçen "insancık" kelimesini nasıl anlamalıyız?

Yirmi Üçüncü Söz'de bütün detaylarıyla izah edildiği gibi, insan, mahiyeti itibariyle, nihayetsiz terakki ve tedenni edebilmektedir. İnsanı yükselten en büyük değer **iman**, onu alçaltan en büyük sebep de **küfür**dür.

Bu Söz'de geçen "**İman insanı insan eder, belki insanı sultan eder.**" cümlesi ve "*insaniyet-i kübra olan İslamiyet*" ifadesi, iman etmeyen ve itaat yoluna girmeyen insanların gerçek mânada insan da olamayacaklarını beyan ediyor. Nitekim, Kur'ân-ı Kerîm'de, iman ve itaat yolunu terk edip küfür ve isyan yoluna girenler hakkında şöyle buyrulur:

"Yoksa sen onların çoğunun (söz) dinleyeceklerini yahut akıllarını kullanacaklarını mı sanıyorsun? Onlar hayvanlar gibidirler, belki yolca onlardan daha da şaşkındırlar."(Furkan, 25/44)

Dalâlet; fikrini yanlış kullanarak hak yoldan sapmak demektir. İnsanın, bilmeyerek yahut aldanarak, yanlış fikirlere sapması mümkündür. Ancak, hak ve hakikati gördüğünde inat etmemesi ve o yanlış fikrinden dönmesi gerekir.

"**Ey dalâletâlûd mütemerrid insancık!**" ifadesi, batıl inancında ısrar edip, İslamiyet güneşine sırtını çeviren ve küfründe inat ederek Kur'ân'a karşı çıkan kimseler için kullanılmış ve onların **insanlık** mânasından çok uzak olduklarına işaret edilmiştir.